

Z dnešního evangelia:

Už mnoho lidí se pokusilo sepsat vypravování o událostech, které se dovršily mezi námi, jak nám je odevzdali ti, kdo byli od počátku očitými svědky a služebníky slova. A tak, když jsem všechno od začátku důkladně prozkoumal, rozhodl jsem se i já, že to pro tebe, vážený Theofile, uspořádaně vypíšu, aby ses tak mohl přesvědčit o spolehlivosti té nauky, v které jsi byl vyučen. Když se Ježíš vrátil v síle Ducha do Galileje, pověst o něm se roznesla po celém kraji. Učil v jejich synagogách a všichni ho velmi chválili. Ježíš přišel do Nazareta, kde vyrostl, a jak měl ve zvyku, šel v sobotu do synagogy. Povstal, aby předčítal z Písma. Podali mu knihu proroka Izaiáše. Otevřel ji a našel místo, kde stálo: 'Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně.' Pak zavřel knihu, vrátil ji služebníkově a usedl. A všichni v synagoze na něho upřeně hleděli. Začal k nim mluvit: „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“ (Lk 1,1-4; 4,14-21)

K zamyšlení

Ježíšův začátek se na první pohled jeví jako idylický. Lidé mu naslouchají, jsou nadšení... Ale víme, že po strhujícím kázání v Nazaretě nepřijde jen potlesk. Někdy máme pocit, že je třeba stále znovu začínat, protože tak jsme osvobozeni od selhání, chyb, zátěží a komplikací. Avšak ve skutečnosti se každá událost stává součástí našeho příběhu a z ní také roste budoucnost naše i lidí okolo nás. I když začínáme nějak

nanovo, vlastně navazujeme na předchozí zkušenost, práci, události. Spolehněme se, že nás Bůh provází, proměňuje a používá i to těžké, ale hlavně nás vede k cíli! (vira.cz)

Modlitba

Vezmi si, Pane, a přijmi celou mou svobodu,
mou paměť, můj rozum a mou vůli,
všechno co mám a co vlastním.
Od tebe jsem to přijal a tobě to vracím,
nalož s tím zcela podle své vůle.
Dej mi jen svou milost a lásku,
o to prosím a víc nežádám.

Amen.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Smyslem náboženství je vytrhnout člověka z říše zvířecí a dát mu důstojnou tvář odpovědného člověka.
- V celé historii není žádná civilizace, která by nežila nějakou formou náboženství.
- Charakteristikou dnešní doby je ztráta životní orientace, ztráta mravních norem a pocit prázdnoty.

VÁCLAV

 č. 4. (2016)

24.1.2016

3. neděle v mezidobí

Končí týden modliteb za jednotu křesťanů.

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:

farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 16.30 hod. St – v 16.30 hod. Čt – v 7.30 hod. Pá – v 16.30 hod. Ne – v 9.00 hod.
SULEJOVICE	Ne – v 10.30 hod.
MILEŠOV	Pá – v 9.00 hod.
VELEMÍN	So – v 10.00 hod.

AKTIVITY V TÝDNU:

- + Modlitební skupina Út. 26.1.2016 od 15.30 hod.
- + Křesťanské rozhovory St. 27.1.2016 od 17.30 hod.

INTENCE MŠÍ SV.

- Ne** – 24.1.2016 – **v 9.00 hod.** za † rodiče a prarodiče v Sulejovicích – **v 10.30 hod.** za farníky
- Ne** – 31.1.2016 – **v 9.00 hod.** v Sulejovicích – **v 10.30 hod.**

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Cirkve v otázkách a odpovědích)

180. Proč pro liturgii používáme slovo bohoslužba?

Pojem bohoslužba v první řadě vychází od služby Boha nám lidem, teprve potom se odvozuje od naší služby Bohu. Bůh se nám dává prostřednictvím posvátných znamení, abychom mohli dělat totéž: abychom se mu nezištně odevzdávali.

Tím nejzásadnějším v každé bohoslužbě je, že Ježíš je zde – ve slově a ve svátosti, tedy Bůh je přítomen. Teprve pak přicházíme na řadu my. Ježíš obětuje vlastní život za nás, abychom my následně přinášeli duchovní oběť svého života. V eucharistii se nám Ježíš dává, abychom se my mohli odevzdat jemu. Jako bychom mu vystavovali bílý šek na svůj život. Tím se podílíme na jeho výkupné a proměňující oběti. Vystupujeme ze svého života směrem k Božímu království. Tak může Bůh vést svůj život v nás.

NĚKTERÉ PÁMÁTKY V TÝDNU

31. 1 – pam. - sv. Jana Boska, kněze

Narodil se 16.8. 1815 ve vesničce Becchi v Piemontu. Pocházel z chudé venkovské rodiny. R. 1841 byl vysvěcen na kněze a začal apoštolát mezi zanedbanou mládeží. Shromažďoval konfliktní chlapce, o které se nikdo nestaral. Pečoval, aby neměli hlad, vychovával je a každého nechal vyučit řemeslu. Stal se zakladatelem učňovských škol. S velkou předvídavostí se snažil předcházet chybám a životním omylům mladých lidí. Považoval se více za jejich přítele než učitele a zakusil proto mnoho nepřijemností. Za ochránce si zvolil sv. Fr. Saleského, a proto se jeho následovníci nazývají "salesiáni".

Jan Bosco by nebyl zvládl tak velké věci, kdyby se kolem něj nevytvořil široký okruh ochotných spolupracovníků a dobrodinců z řad věřících. Proto pro ně a jejich pokračovatele založil roku 1876 osobité sdružení saleziánských spolupracovníků, s účastí na duchovních dobrech saleziánské společnosti.

Přes všechnu vychovatelskou a organizační práci Jan Bosco stačil napsat desítky knih různého druhu. Vedle katechetických šlo i o dějepisné a vědecké knihy. Napsal i mnoho článků a příležitostných publikací.

V době jeho úmrtí měla salesiánská společnost 6 řeholních provincií s 57 domy v nichž bylo 774 řeholníků a 276 noviců.

25. ledna – svátek **Obrácení sv. Pavla, apoštola**

26. ledna – pam. **sv. Timoteje a Tita, biskupů**

27. ledna – nez. pam. **sv. Anděla Mericiová, panny**

28. ledna – pam. **sv. Tomáše Alvincského, kněze a učitele cirkve**

31. ledna – 4. neděle v mezidobí

SMUTEK

„Trpím prostě depresí a s tím se nedá nic dělat.“ Někteří lidé před svou depresí kapitulují. Tvrdí, že se zkrátka nedá nic dělat. Nepřístupují k depresi jako k výzvě, ale přijímají ji trpně jako osud. Vzdávají to se sebou samými, případně před ní utíkají. Někdo uteče do horečnaté aktivity – říká se tomu agitovaná deprese. Jiný se ponoří do smutku a zůstane v něm vězet, aniž by proti němu hnul prstem. Verš žalmu, který Evagrius doporučuje pro tuto situaci, se nám snaží zabránit v tom, abychom před depresí unikali. Unikat může vrabec, který umí létat, avšak pro člověka, jenž důvěřuje Bohu, je možnost úniku nepřijatelná. Člověk má bojovat. Mnich je ten, kdo bojuje po celý život. I deprese vyžaduje takový zápas, nejsme jí vydáni na milost a nemilost. Ne vždy ji sice zcela přemůžeme, ale dokážeme tlumit její účinky. A můžeme bojovat, abychom se s ní naučili žít.

BULA MISERICORDIAE VULTUS

(TVÁŘ MILOSRDENSTVÍ),

KTEROU PAPEŽ FRANTIŠEK VYHLÁSIL MIMOŘÁDNÝ SVATÝ ROK MILOSRDENSTVÍ

3.

Jsou chvíle, kdy jsme ještě silněji vyzýváni, abychom upírali svůj zrak k milosrdenství, a tak se stávali účinným znamením Otcova jednání. Proto jsem vyhlásil mimořádný Svatý rok milosrdenství jako dobu příhodnou pro církev, aby umožnila věřícím vydávat silnější a účinnější svědectví. Svatý rok bude zahájen 8. prosince 2015 na slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie. Tato liturgická oslava ukazuje, jak Bůh

jedná již od počátku našich dějin. Po hříchu Adama a Evy nechtěl Bůh ponechat lidstvo samotné a napospas zlu. Proto patřila do jeho úradku a vůle Maria, svatá a neposkvrněná v lásce (srov. Ef 1,4), aby se stala Matkou Vykupitele člověka. Na tíži hříchu odpovídá Bůh plností odpuštění. Milosrdenství bude vždycky větší než každý hřích a Boží lásce, která odpouští, nemůže nikdo klást meze. Na slavnost Neposkvrněného početí mi bude potěšením otevřít Svatou bránu. V tomto případě půjde o Bránu milosrdenství, kde každý, kdo tudy vstoupí, bude moci zakusit lásku Boha, který potěšuje, odpouští a dodává naději. Následující neděli, třetí adventní, bude otevřena Svatá brána v římské katedrále, v bazilice sv. Jana v Lateráně. A potom bude následovat Svatá brána i v ostatních papežských bazilikách. Stanovuji, aby se o této neděli v každé místní církvi – v její katedrále, která je mateřským chrámem pro všechny věřící, anebo v konkatedrále či v jiném kostele zvláštních o významu – Brána milosrdenství otevřela na celý svatý rok. Podle rozhodnutí ordináře ji bude možno otevřít také v jiných svatyních, které jsou cílem mnoha poutníků, jejichž srdcí se na těchto posvátných místech často dotýká milost a nacházejí zde cestu k obrácení. Každá místní církev tak bude přímo zapojena do svatého roku jakožto mimořádného momentu milosti a duchovní obnovy. Proto se rok milosrdenství bude slavit v Římě stejně jako v místních církvích a stane se viditelným znamením společenství celé církve.

Brány milosrdenství v litoměřické diecézi:

- v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích
- v poutním kostele sv. Martina a Navštívení Panny Marie v Liběšicích u Žatce
- v bazilice sv. Vavřince a sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí
- v poutním kostele Navštívení Panny Marie v Bozkově

Na těchto místech, obdařených odpustkovými dobrodiními, budou též k dispozici „misionáři milosrdenství“ s papežskými zpovědními pravomocemi.